

Zemědělská nemocenská pojišťovna v B., které byly spisy sděleny k vyjádření, přípisem z 27. listopadu 1931 prohlásila, že trvá na zaplacení pojistného a na instančním projednání věci. K vyjádření úředního lékaře nezaujala stanoviska, zejména nepopřela správnost jeho dobrého zdání a nevedla průvodů o tom, že M. nebyla choromyslná, jak lékařský posudek uvádí. Pak ovšem mohl žal. úřad spokojiti se s výsledky provedeného šetření, k jichž doplnění mu nebyl dán podnět, a nss nemohl shledati, že by závěr, ježž úřad z cit. průvodů čerpal, byl s nimi v rozporu nebo snad logicky nemožný (§ 6 odst. 2 zák. o ss). Nemohl proto přisvědčiti stížnosti, že řízení zůstalo vadným. — — —

Č. 11.775.

Pojištění nemocenské: Povinnost zaměstnavatele nahraditi nemoc. pojišťovně podpůrný náklad nelze vyloučiti pouze na základě zjištění, že pojistný případ nastal v ochranné lhůtě.

(Nález ze dne 5. března 1935 č. 12.740/35.)

Věc: Okresní nemocenská pojišťovna v B. proti okresnímu úřadu v Báňské Bystřici o náhradu podpůrného nákladu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním výměrem ze 14. září 1931 uložila okr. nemoc. pojišťovna v B. Heřmanu K. tamtéž podle § 20 zák. č. 221/24 Sb., aby jí nahradil nemocenské 100 Kč, jež vyplatila zaměstnankyni Marii V., s odůvodněním, že tato u něho nastoupila službu dne 23. března 1931 a onemocněla 23. května 1931, zaměstnavatel však ji přihlásil k pojištění opožděně, dne 6. června 1931.

V odvolání z tohoto výměru Heřman K. uplatňoval, že odhlášení k 23. březnu 1931 se stalo přepsáním a že tato chyba byla opravena novou přihláškou.

Okr. úřad v Báňské Bystřici nař. rozhodnutím zrušil platební výměr s tímto odůvodněním: »Marie V. byla přihlášena k pojištění od 1. července 1926 do 23. března 1931 a ochuravěla 23. května 1931. Poněvadž odhláška, kterou byla Marie V. odhlášena z pojištění od 23. března 1931 došla do okr. nemoc. pojišťovny až 23. května 1931 a okr. nemoc. pojišťovna předepsala za ni až do té doby pojistné příspěvky, ochuravěla V.-ová v ochranné lhůtě a proto bylo rozhodnuto, jak uvedeno.«

Na toto rozhodnutí si stěžuje okr. nemoc. pojišťovna v B. vytýkajíc jemu nezákonnost, kterou spatřuje v tom, že okr. úřad považuje období od 23. března do 23. května 1931 za období pojistného poměru, poněvadž strana za toto období pojistné zaplatila, a z tohoto nesprávného názoru dovodil, že pojistný případ nastal v ochranné lhůtě a platební výměr proto uznal za nezákonný. Stížnost vytýká nař. rozhodnutí právem, že je vybudováno na nesprávném právním názoru.

Podle § 20 odst. 2 zák. z 9. října 1924 č. 221 Sb., ve znění zák. z 8. listopadu 1928 č. 184 Sb., jehož jest na daný případ použití, jest

předpokladem náhradního nároku nemocenské pojišťovny jednak, že pojišťovna poskytla onemocněvšímu pojištěnci podporu v nemoci, k níž byla zavázána zákonem nebo stanovami, jednak že zaměstnavatel pojištěnce nepřihlásil buď vůbec nebo jej přihlásil po uplynutí lhůty § 17 teprve, když nastal pojistný případ. Není tu ustanovení, jež by pro nárok pojišťovny přiznávalo jakýkoliv právní význam skutečnosti, že pojistné bylo zaměstnavatelem placeno z důvodu opožděné odhlášky až do dne odhlášení (§ 160 odst. 2 lit. a) cit. zák.). Okolnost pak, že onemocnění nastalo v ochranné lhůtě, může v relaci k cit. § 20 míti pouze ten význam, že po tomto termínu není pojišťovna již zavázána podporovati onemocnělého bývalého pojištěnce (§ 97 odst. 4 cit. zák.), takže by ani zaměstnavatel nebyl jí povinen k náhradě nákladu.

Zrušil-li okr. úřad platební výměr okr. nemoc. pojišťovny z důvodu, že pojistný případ nastal v ochranné lhůtě, což by podle hořejšího výkladu znamenalo jen, že pojišťovna byla povinna poskytnouti dávky, tedy z důvodu, že jeden z předpokladů § 20 je splněn, aniž vyloučil některý z ostatních předpokladů, dlužno přisvědčiti stížnosti, že se se svým právním názorem ocitl v rozporu se zákonem. Veden jsa takto nesprávným názorem, nezabýval se pak okr. úřad ani stanoviskem stěžující si pojišťovny, projeveným v odůvodnění platebního výměru, ani námitkami odvolání zaměstnavatelova. Muselo proto nař. rozhodnutí býti zrušeno podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.776.

Váleční poškození: * Vojenská osoba, které byla udělena jen dočasná dovolená, zůstává i po dobu trvání této dovolené v aktivním poměru vojenském.

(Nález ze dne 5. března 1935 č. 12.809/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 11.392/34.

Věc: Lydia M. v T. (adv. Dr. Jindřich Lebeda z Liberce) proti ministerstvu sociální péče (odb. r. Dr. Vojt. Elsnic) o vdovský důchod.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítlo min. soc. péče stížnost stěžovatelku na výměr zem. úřadu pro péči o válečné poškozené v Praze z 26. ledna 1929, kterým nebyl jí přiznán důchod vdovský, z těchto důvodů: »Podle § 13 zák. č. 142/20 Sb., ve znění zák. č. 39/22 Sb., je podmínkou nároku na důchod vdovy po válečném invalidovi, aby sňatek byl uzavřen před událostí zakládající manželův nárok na důchod invalidní. Podle § 14 odst. 1 cit. zák. má vdova, která po události, zakládající nárok manželův na důchod, vstoupila ve svazek manželský, nárok na důchod vdovský: a) byl-li v té době invalida aspoň z 80% neschopen výdělku, b) vstoupil-li ve svazek manželský před dokonaným 30. rokem nebo v pěti letech po zjištění invalidity, a c) trvalo-li manželství aspoň jeden